

[Jørgen Jørgensen.]

og hans Fæller er Kronskud paa den nordiske Stamme, medens alle vi andre er Vanskud. Til at tage en saadan Stilling slaar det ærede Medlems Format ikke til. Det konservative Folkepartis hele Stilling til fremmede Metoder er netop saa udansk, saa unordisk, at dette Parti ikke med nogen som helst Vægt kan tale om nordisk Aand. Det Arbejde, Demokratiet har udført i Danmark for at højne Befolkningen sociale og kulturelt, er bedre i Overensstemmelse med nordisk Aand og har givet større Bidrag til nordisk Kultur end de højstemte nationale Talemaader, der hidtil har været de Konservatives væsentligste Indsats.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der i Gaar sagde: Der skal være Ro og Orden her i Landet, det skal være saadan, at de politiske Meninger kan brydes frit. Jeg vil støtte ham i dette Krav paa ethvert Sted, men tror det ærede Medlem, at denne Frihed og denne Ret til at forfægte sine politiske Synspunkter værnes ved, at hvert Parti ved Stormtropper og anden Beskyttelse søger at holde Orden ved sine egne Møder? Tror det ærede Medlem ikke, at disse Ting netop fremkalder det modsatte, netop kalder paa Uroen, og at vi, hvis vi vil det, som det ærede Medlem siger, han vil: skaffe Ro og Orden her i Landet, skal henvende os det eneste Sted, vi kan henvende os og kræve denne Ro, nemlig Politiet. Offentlig Ro er en Statsopgave; det er ikke en Opgave, det enkelte Parti skal paatage sig at løse ved at uddanne militære Korps til Beskyttelse, naar man holder Møder rundt omkring i Landet. Har vi ikke netop set, at den Udvikling, de Konservative paa dette Omraade er inde i, i andre Lande altid har givet som Resultat de voldsomste Oprin, den største Klassekamp, den største Ufred Borgerne imellem, og at den eneste Maade, hvorpaa der kunde skaffes Ro og ordnede Forhold i Landene, var, at man havde et Sted, hvor man kunde henvende sig og kræve Ordenen opretholdt, nemlig det Politi, Staten raader over? Den Vej tror jeg ogsaa, det ærede Medlem skal gaa, hvis han vil bidrage til, at det frie Ord fortsat skal kunne lyde her i Landet, uden at vi skal være udsat for voldeligt Overfald og Indskriden af udenforstaaende. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem skulde se at faa afmønstret de Tropper, som de Konservative i Øjeblikket betjener sig af, naar de holder Møder rundt om i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde i sin Tale i Gaar, at det Resultat, Sommer-

rigsdagen var kommet til, ikke havde styrket det parlamentariske Styre, ikke havde styrket Folkestyret og ikke helt var Rigsdagen værdigt, og deri er jeg enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem mente, at det udelukkende var Regeringens Skyld. Han sagde, at Regeringen havde ikke haft Evnen til at være Mægler mellem de to Ting, som det var dens Opgave. Nu vil jeg tro, at det ærede Medlem vil faa vanskeligt ved at drage Sammenligninger med andre Regeringers Evner i saa Henseende, for naar Venstre har haft Regeringen med Støtte af de Konservative, har de aldrig haft Brug for Mægling mellem Tingene. De havde vistnok tit Brug for Mægling indbyrdes — det har Venstre maaske endnu —, men ikke for Mægling mellem Tingene, for naar de to Partier havde Flertal i dette Ting, kunde de gennemføre alt, hvad de ønskede. Men hvorfor kan de saa ikke unde andre den samme Ret? De siger, at et Tokammerssystem er nødvendigt, for at Sagerne kan blive nøjere prøvet. Er det da mere nødvendigt, naar de to nuværende Regeringspartier har Flertal i dette Ting, end naar Venstre og Konservative har Flertallet? Jeg tror derfor, at det var klogt og forstandigt, som det ærede Medlem Hr. Brorsen tog paa Spørgsmaalet i Gaar, idet han ikke afviste en Forfatningsændring. Paa anden Maade kunde hans Udtalelser efter min Mening ikke opfattes. Det ærede Medlem sagde, at der forelaa andre Spørgsmaal, som skulde løses først, og hvis Løsning han mente var mere nødvendig, men han afviste ikke en Forfatningsændring. Jeg tror, det var klogt, fordi der ude i Befolkningen langt ind i Venstres Rækker er en voksende Forstaaelse af, at skal vi bevare Folkestyret og give det den Handlekraft, som Tiden nødvendiggør, saa maa vi have en Ordning, hvorved Folkets Flertal, udtrykt i Folketingets Flertal, faar Magten her i Landet. Man kan ikke have det paa den Maade, at Regeringen staaar med Ansvaret, naar Regeringen ikke har Magt til at gennemføre det, som Folkets Flertal ønsker og kræver gennemført.

Det, der skete i Sommersamlingen, var dette, at om et Hovedpunkt i et Forslag, bygget op af sagkyndige Mænd og vedtaget af dette Ting, som saa afgjort havde Befolkningens Flertal bag sig, nægtede Landstingets Flertal overhovedet at forhandle. Landstingets Flertal, Venstre og Konservative, nægtede overhovedet at forhandle om Rentetilskuddet, der som et Led i hele Gælds-sanerungen, som foreslaaet af det sagkyndige Udvalg og optaget i Regeringens Forslag: